

Dosarul nr. 2ra-643/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. E. Cojocari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de către Trifan Dumitru reprezentat de avocatul Staruș Denis și Șoiliț Petru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Trifan Dumitru împotriva lui Șoiliț Petru cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională depusă de Șoiliț Petru împotriva lui Trifan Dumitru cu privire la declararea nulă a actului juridic,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 26 martie 2015, Dumitru Trifan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Șoiliț cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 10 februarie 2014, a încheiat cu Petru Șoiliț o tranzacție de împrumut în sumă de 52 000 de euro, confirmată prin recipisa din aceeași dată semnată de către ultimul, Elena Șoiliț și Maria Guțcan.

Conform recipisei menționate, Petru Șoiliț s-a obligat să ramburseze suma de 26 000 de euro din 52 000 de euro, în termen de până la 30 aprilie 2014, iar cealaltă sumă până la 30 septembrie 2014.

Reclamantul a precizat că din suma de 52 000 de euro, i-au fost restituiți doar 20 000 de euro, la data de 30 aprilie 2014, restanța constituind 32 000 de euro.

La fel, a punctat că la numeroasele apeluri telefonice și adresări verbale, pârâtul nu-și execută obligațiile asumate prin recipisa din 10 februarie 2014 și nu dorește să ramburseze suma de 32 000 de euro, astfel încălcând dispozițiile art. 871 din Codul Civil.

Totodată, a accentuat că la 19 martie 2015, prin intermediul avocatului Denis Staruș, a expediat în adresa pârâtului o pretenție, prin care i-a solicitat achitarea imediată a datoriei, dobânzii și cheltuielilor de judecată. În pofida faptului că pretenția a fost expediată, pârâtul continuă să se eschiveze de la rambursarea sumelor.

Dumitru Trifan a solicitat încasarea din contul lui Șoiliț Petru în beneficiul său, a datoriei restante în mărime de 32 000 de euro, conform cursului oficial al BNM la ziua executării hotărârii și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, Trifan Dumitru reprezentat de avocatul Denis Staruș a depus mai multe cereri de concretizare cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, ultimele solicitări fiind încasarea din contul lui Petru Șoiliț în beneficiul său a datoriei restante în mărime de 32 000 de euro, a dobânzii de întârziere suplimentară în sumă totală de 18 364,49 de euro conform cursului oficial al BNM la ziua executării hotărârii, pe perioadele de 30 septembrie 2014 – 31 decembrie 2015 și 31 decembrie 2015 - 31 decembrie 2016, taxa de stat achitată în mărime de 34 275 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

La 27 septembrie 2016, Șoiliț Petru reprezentat de avocatul Mihail Durnescu a depus o cerere reconvențională cu privire la declararea nulă a recipisei din 10 februarie 2014 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a relatat că, contractul încheiat nu urma să producă și nu a produs efecte juridice, fiind semnat și încheiat între părți „doar sub aspect formal”. Producerea efectelor juridice nu are consecință și se motivează și prin lipsa semnării proceselor verbale de primire - predare a mijloacelor financiare lui Petru Șoiliț, astfel, “intenția de a împrumuta bani nu există atâta timp cât nu există acte ce ar proba această intenție”.

De asemenea, a indicat că tranzacția ce rezultată din recipisă nu a avut loc în realitate, aceasta fiind doar una aparentă, fără intenția de a produce efecte juridice, fapt ce contravine normelor imperative și respectiv, este lovită de nulitate absolută în virtutea legii, or, nu este clar modul de executare a obligațiilor, fiind menționată doar obligația de restituire și primire a banilor.

În continuare a relevat că deși la materialele cauzei există recipisa în temeiul căreia Trifan Dumitru a înaintat prezenta acțiune, ultima nu corespunde prevederilor legislației în vigoare, din textul acesteia nefiind clar cu ce titlu a primit Petru Șoiliț acea sumă de bani, precum și dacă a fost transmisă.

Totodată, a precizat că are dubii în privința scrisului și semnăturii din recipisă, pe care nu le recunoaște, astfel nefiind clar cine a scris și semnat recipisa din numele său.

A solicitat Șoiliț Petru, declararea nulă a recipisei din 10 februarie 2014 și încasarea din contul lui Trifan Dumitru în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 16 mai 2018, Șoiliț Petru reprezentat de avocatul Mihail Durnescu a depus o cerere reconvențională modificată, suplimentar solicitând încasarea de la Dumitru Trifan a prejudiciului suportat.

Prin hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de Trifan Dumitru a fost admisă integral, s-

a încasat din contul lui Șoiliț Petru în beneficiul său datoria în mărime de 32 000 de euro, echivalenți în lei moldovenești la momentul executării hotărârii, dobânda de întârziere în sumă de 18 364,49 de euro, echivalenți în lei moldovenești la momentul executării hotărârii, taxa de stat achitată la depunerea cererii în mărime de 25 000 de lei, cheltuieli de judecată în sumă de 2 580,05 lei pentru serviciile executorului judecătoresc la executarea încheierii de asigurare a acțiunii și cheltuieli pentru serviciile juridice în mărime de 10 000 de lei.

Cererea reconvențională înaintată de către Șoiliț Petru a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 iunie 2018, Șoiliț Petru reprezentat de avocatul Durnescu Mihail a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 16 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii reconvenționale și respingerea acțiunii depuse de Trifan Dumitru.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Șoiliț Petru, a fost modificată hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a încasat din contul lui Șoiliț Petru în beneficiul lui Trifan Dumitru dobânda de întârziere în mărime de 13 601,75 de euro, echivalentul în lei MDL conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii pentru perioada 23 martie 2015 - 31 decembrie 2016.

În rest hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că apelul declarat de Șoiliț Petru reprezentat de avocatul Durnescu Mihail este parțial întemeiat, motiv din care urmează a fi admis cu modificarea hotărârii instanței de fond.

În susținerea poziției date, instanța ierarhic inferioară a relevat că deși hotărârea primei instanțe este fundamentată pe normele legale ce guvernează raportul juridic litigios, conține o apreciere eronată a circumstanțelor faptice ale cauzei în raport cu probele administrate și urmează a fi modificată în partea perioadei și cuantumului dobânzii de întârziere dispusă spre încasare. În rest, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău consideră că, concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii pretenției privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată suportate este justă, ea având la bază cumulumul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

Astfel, Colegiul consideră că pretențiile reclamantului cu privire la încasarea dobânzii de întârziere urmează a fi admise doar pentru perioada 23 martie 2015 – 31 decembrie 2016, adică de la data somării pârâtului despre executarea obligației, și până la data solicitată de către reclamant și anume 31 decembrie 2016, în rest pretențiile cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și dobânzii de întârziere suplimentară solicitate pentru perioada 01 octombrie 2014 - 22 martie 2015 și respectiv 31 decembrie 2015 - 31 decembrie 2016, urmând a fi respinse ca neîntemeiate.

La 11 februarie 2019, Trifan Dumitru reprezentat de avocatul Staruș Denis a depus recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Totodată a solicitat și încasarea din contul lui Șoiliți Petru în beneficiul său a dobânzii de întârziere în mărime de 11 029,92 de euro pe perioada examinării litigiului și anume 31 decembrie 2016-11 februarie 2019 și taxa de stat pentru examinarea recursului în sumă de 10 000 de lei.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea în care a fost micșorat cuantumul dobânzii de întârziere de la 18 364,49 de euro la 13 601,75 de Euro.

La fel, a relevat că a demonstrat prin înscrisuri originale că între el și Petru Șoiliți a existat o relație de împrumut confirmată prin 2 recipise anexate la dosar, una din care a fost supusă expertizei judiciare.

Astfel, a indicat că consideră întemeiată soluția primei instanțe, care corect a constatat că cerința de încasare a dobânzii de întârziere în sumă de 18 364,49 de euro este una întemeiată și legală, or, debitorul urma să achite integral împrumutul la 31 septembrie 2014 și începând cu 01 octombrie 2014 este în întârziere, iar instanța de apel incorect a micșorat dobânda de întârziere, făcând trimitere la faptul că va calcula această dobândă din ziua somării debitorului, adică 19 martie 2015.

La 11 aprilie 2019, a depus recurs Șoiliți Petru împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată inițiale și admiterea cererii reconvenționale.

În motivarea recursului, recurentul a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel pe care o consideră neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

În susținerea poziției date a invocat aprecierea arbitrară a probelor, aplicarea ilegală a dispozițiilor art. 619 Cod civil și încălcarea dispozițiilor art.6 § 1 CEDO.

Astfel, recurentul a menționat că instanța de apel a apreciat arbitrar recipisa din 10 februarie 2014 și Raportul de expertiză judiciară nr. 421 din 07 iulie 2017.

La fel, a accentuat că concluzia instanței ierarhic inferioară este neîntemeiată și lipsită de suport factologic, or, Trifan Dumitru nu a prezentat probe ce ar dovedi existența unui contract de împrumut sau că ar avea careva creanțe față de recurent.

Totodată, a relevat că prin refuzul instanței de a dispune efectuarea unei alte expertize și de a invita expertul în ședința de judecată s-a admis o încălcare a principiilor contradictorialității și egalității părților, iar recurentul a fost limitat în utilizarea tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției sale, ceea ce în consecință este o încălcare a dreptului său la un proces echitabil, dar și o soluționare greșită a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 decembrie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 21 ianuarie 2019, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursurile, declarate de Trifan Dumitru reprezentat de avocatul Denis Staruș la 11 februarie 2019 și Șoiliț Petru la 11 aprilie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 24 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șoiliț Petru este neîntemeiat și îl va respinge, va admite recursul declarat de Trifan Dumitru reprezentat de avocatul Denis Staruș, va casa decizia instanței de apel și va menține hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul relevă că prima instanță prin aplicarea și interpretarea corectă a normelor de drept pertinente litigiului dedus judecății corect a constatat temeinicia acțiunii inițiale și respectiv netemeinicia cererii reconvenționale, însă instanța de apel ca urmare a aplicării și interpretării eronate a normelor de drept material a modificat perioada și quantumul dobânzii de întârziere dispuse spre încasare.

Colegiul precizează că Trifan Dumitru, prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva lui Șoiliț Petru a solicitat încasarea datoriei restante în mărime de

32000 de euro, a dobânzii de întârziere suplimentară în sumă totală de 18 364,49 de euro conform cursului oficial al BNM la ziua executării hotărârii, pentru perioadele de 30 septembrie 2014 – 31 decembrie 2015 și 31 decembrie 2015 - 31 decembrie 2016, taxa de stat achitată în mărime de 34 275 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin cererea reconvențională depusă împotriva lui Trifan Dumitru, Șoiliț Petru a solicitat declararea nulă a recipisei din 10 februarie 2014, încasarea cheltuielilor de judecată și a prejudiciului suportat.

Conform materialelor cauzei, fapt constatat, în esență, de prima instanță, potrivit contractului de împrumut în formă de recipisă din 10 februarie 2014 anexat la materialele cauzei (f.d. 8 vol. I), Șoiliț Petru a împrumutat de la Trifan Dumitru suma de 52 000 euro. Șoiliț Petru s-a obligat să ramburseze suma de 26 000 de euro, până la data de 30 septembrie 2014, astfel, din suma împrumutată de către acesta a fost rambursată doar suma de 20 000 de euro, fapt confirmat și de reprezentantul reclamantului în cadrul ședinței de judecată.

Colegiul reliefă că în cadrul examinării litigiului a fost stabilit cu certitudine faptul că Șoiliț Petru refuză restituirea benevolă a restanței sumei împrumutate.

Conform art. 512 Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Aici Colegiul precizează că Trifan Dumitru este în drept de a cere de la Șoiliț Petru exercitarea obligațiunilor, potrivit contractului de împrumut în formă de recipisă.

Conform art. 514 Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act au fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 572 Cod Civil (în vigoare la data relevantă speței), obligația trebuie executată în modul corespunzător cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform prevederilor art. 872 alin. (1) Cod Civil (în vigoare la data relevantă speței), în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută la art. 619 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Totodată, potrivit art. 619 alin. (2) Cod Civil (în vigoare la data relevantă speței), în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Or, prevederile acestui articol constituie o consacrare legală a principiului executării corespunzătoare a obligațiilor, potrivit căruia obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare. Este important de menționat că respectarea doar a unora din aceste condiții nu este suficientă pentru a considera obligația executată în mod corespunzător.

Colegiul reiterează că Șoiliț Petru a solicitat declararea nulă a recipisei din 10 februarie 2014, în temeiul art. 195 și 219 alin. (1) Cod civil, ca fiind un act juridic viciat, invocând că, recipisa din 10 februarie 2014 nu servește drept probă a unui raport contractual de împrumut în condițiile în care aceasta nu prevede că Trifan Dumitru ar fi împrumutat mijloace bănești în beneficiul său.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază ca fiind declarative argumentele lui Șoiliț Petru, or, pe parcursul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine faptul că anume Șoiliț Petru a semnat recipisa, iar, potrivit raportului de expertiză nr. 421 din 07 iulie 2017 (f.d.32-40, vol.-II) se confirmă cu certitudine că, semnătura din numele lui Șoiliț Petru din recipisă, care începe cu cuvintele “Eu subsemnatul Șoiliț Petru mă oblig...” și finisează cu cuvintele “... este scrisă de mine în prezența soției Șoiliț Elena și fiicei...”, datată cu 10 februarie 2014, a fost efectuată de însuși Șoiliț Petru.

Aici Colegiul consideră necesar a cita prevederile art. 871 alin. (1) Cod Civil (în vigoare la data relevantă speței), conform căruia împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului. Deci, cerința privind încasarea dobânzii de întârziere, conform prevederilor art. 619 alin. (2) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), în mărime de 18 364, 49 de euro este una întemeiată și legală deoarece debitorul urma să achite în întregime împrumutul până la data de 31 septembrie 2014, respectiv, începând cu 01 octombrie 2014 este în întârziere.

Astfel, este irelevantă constatarea instanței de apel precum că dobânda de întârziere urmează a fi calculată din 19 martie 2015, ziua somării debitorului, în condițiile în care conform art. 618 Cod civil (în vigoare la data relevantă speței), pe durata întârzierii, debitorul răspunde, chiar și în cazul limitării legale sau contractuale a răspunderii, pentru orice imprudentă sau neglijență. El răspunde și pentru cazul fortuit, însă nu și atunci când prejudiciul s-ar fi produs chiar dacă obligația era executată în termen.

Conform art. 617 Cod civil alin. (2) lit. a) (în vigoare la data relevantă speței), nu este necesară somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației.

În această ordine de idei, Colegiul accentuează că la caz, nici nu era necesară somația, data de executare a obligației fiind indicată în recipisă, respectiv, de la această dată debitorul este în întârziere.

La acest capitol, Colegiul constată relevanța raționamentelor primei instanțe privind termenul de calculare a cuantumului dobânzii de întârziere.

În atare situație, este cert faptul că Șoiliț Petru urmează să achite în beneficiul lui Trifan Dumitru suma de 32 000 de euro cu titlu de datoriei și suma de 18 364,49 de euro dobânda de întârziere, circumstanță reținută de prima instanță.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională, Colegiul reține ca fiind justă concluzia primei instanțe privind respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, or, Șoiliț Petru, nu a demonstrat faptul că, contractul de împrumut sub formă de recipisă nu a fost semnat de Șoiliț Petru, iar în lipsa unei probe, care ar dovedi că Șoiliț Petru nu ar fi primit banii, prevederile art. 219 Cod civil (în vigoare la data relevantă

speței) nu sânt aplicabile, de asemeni nu a fost demonstrat faptul că nu ar fi cunoscut despre existența contractului de împrumut sub formă de recipisă.

În acest context, luând în considerare natura litigiului și marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cerere și nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate referitor la fondul cauzei civile pe marginea cererii reconvenționale. De fapt, în cazul depunerii acțiunii inițiale și a cererii reconvenționale și respectiv examinarea acestora într-o procedură admiterea uneia exclude admiterea alteia integral sau parțial.

Referitor la cheltuielile de judecată pretinse conform acțiunii inițiale înaintate de către Trifan Dumitru, pornind de la prevederile art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, prima instanță corect le-a pus pe seama pârâtului Șoiliț Petru.

Din considerentele expuse supra și având în vedere că decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material în raport cu circumstanțele cauzei, iar prima instanță prin aplicarea corectă a normelor de drept pertinente litigiului dedus judecării a constatat temeinicia acțiunii inițiale și netemeinicia acțiunii reconvenționale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Șoiliț Petru, va admite recursul declarat de Trifan Dumitru, va casa decizia instanței de apel și va menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 442, art. 444, art. 445 alin.(1) lit. f), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Șoiliț Petru.

Se admite recursul declarat de Trifan Dumitru reprezentat de avocatul Staruș Denis.

Se casează decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Trifan împotriva lui Petru Șoiliț cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Petru Șoiliț împotriva lui Dumitru Trifan cu privire la declararea nulă a actului juridic.

Se menține hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Galina Stratulat